

قُلْ نَفْسُكَ لِلرَّبِّ رَاضِيَةٌ فِئْزِكَ فَلْيَتَّخِذُوا ط

یادگار۔ میں از فضل و رحمتِ اہی است برائیں شادی کنید، یونس: ۵۹

نیدرکین

پروفیسر ڈاکٹر محمد مسعود احمد

ایم۔ اے : پی۔ ایچ۔ ڈی

ترجمہ فارسی

پروفیسر نید محمد ضیا الدین ابوالکمال احمد کاظمی شمسی طبرانی

ادارہ مسعودیہ

۲/۶، ۵-ای، ناظم آباد، کراچی

جمہوریہ اسلامیہ پاکستان

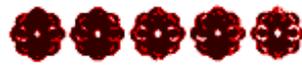
۶۳۰۰۰

۱۳۲۱ھ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
تَعْمُرَةَ وَتُفَعِّلُنِي عَلٰی رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ

عیدِ کونین

پروفیسر ڈاکٹر محمد مسعود احمد
ایم - اے ، بی - ایچ - ڈی

از کدام زمان محفل با انعقاد می پذیرند؟ --- کدام کس بجوید؟ --- از
کدام کس هر سم؟ --- کے نمی داند --- ہزاراں ہزار سال پیش از ظہور قدسی مٹھے
آراستہ شد، کم و بیش یک لک ہست و چہار ہزار پیغمبران شرکت نمودند --- پروردگار
بزرگ خطاب فرمود و در بارہ آن رسول ذکر کرد کہ بعد آمدن آن نہ فقط بر اعیان بلکہ
بر ہمہ پیغمبران دل را داؤن و جان را فدا کردن فرض گردید۔

بجائید قرآن کریم --- حال این محفل پاک خوانید و خواندن را الوامہ

دھید، بشنوید، بشنوید --- این چه آواز است کہ می آید؟

”ویا دکنید چوں خداوند متعال از پیغمبران خود عمد گرفت، من
شمار کتاب و حکمت می دہم، پس پیش شامی آید آن رسول کہ
تصدیق کند کتاب بائے شمار الذہا شمار لوایمان آورید و لو را کمک
ایشاں کنید --- فرمود --- آیا شما قرار دارید؟ --- و این ذمہ

گر ان من را قبول کردید؟ -- ہمہ عرض کردند --- ما اقراری
 کلمہ --- فرمود --- یک دگر گواہ شوید و من ہم با شما
 گواہن ہستم“ (۱)

عقل می گوید کہ چون این بیان مہتمم بالشان ہستہ شد و برائے آمدن و ولادت
 و بعثت لو ذکر کردہ شد، پس حتماً ہر پیغمبر از آن جہان در این جہاں آمدہ بالنت خود
 این عمد گرفتہ دربارہ آمدن آن ذات گرامی یاد آوری کردہ و ذکر میلاد آن جناب کردہ
 باشند۔ بارہا یاد کردہ باشند۔ در ہر شہر، در ہر کوچہ، در ہر خیابان، در ہر خانہ۔ کم و بیش
 یک محفل حتماً آراستہ شدہ باشد تا آن کہ کم و بیش یک لک و ہست و چہار ہزار محفل ہا
 آراستہ شدہ باشند --- چون شہرہ بہ آن بدین درجہ رسید، ہمہ جہان لورامی شناخت
 --- قبل از آمدن لورا ہمہ جہانیاں می شناختند و بدین درجہ اتم می شناختند --- قبل از آمدن
 چنان شناختہ شد کہ چون برائے پدر پسران شناختہ شوند --- بشنوید بشنوید قرآن
 حکیم چہ می گوید :-

”آمان را کہ ما کتاب دلویم، این پیغمبر را چنان می شناسند کہ

چون آدی پسران خود را می شناسد و بدون شک گروہی از آن

دیدہ و دانستہ حق را پوشیدہ کند“ (۲)

و در سورہ انعام ہمیں فرمودہ شد :-

”آمان را کہ ما کتاب دلویم، این پیغمبر را می شناسند چنان کہ

پسران خود را می شناسند، کسایچہ جانمائے خود را لور زبان

انداختہ اند ایمان نہ آورده اند“ (۳)

چون یاد لودرد لمانشتہ و در جانما آیینتہ حتماً ہر زبان ذکر لو جاری شدہ

(۱) قرآن حکیم، سورہ آل عمران، ۸۱۔ (۲) قرآن حکیم، سورہ آل عمران، ۱۳۶۔ (۳) قرآن حکیم، سورہ انعام، ۲۰۰۔

باشد و در مصیبت ہائے خود اور لو سیلہ گردانیدہ باشند و بر او تکیہ کردہ باشند --- از قرآن حکیم حال ایس محبت و شینگی ہر سید --- بشنوید، بشنوید!

”و قبل از این آن (قوم یہود) یو سیلہ این پیغمبر کا فرمان فتح می خواستہ، چون لو شناختہ تشریف آورد، راہ انکار گرفتند، لعنت الہی باشد بر مکران“ (۱)

چرا دست ہار اور از نہ کردند، چرا دعا ہانہ کردند کہ روز ہاوشب ہا از مذکار او ہمہ جہان معمور بود، محفل ہا آراستہ بود، دربارہ محفل آخرین قرآن حکیم ہم ذکر کردہ است محفل آراستہ است ہزاران ہزار مسلمان جمعے اند، یک اعلامیہ مہتمم بان نشان شدنی است، ہمہ گوش بر آواز مسجد، بشنوید، بشنوید، ایس چہ آدازیت کہ از قرآن حکیم می آید :-

”ویاد کنید از ان وقت راکہ چون عیسیٰ پسر مریم گفت، اے اسرائیلیان من برائے شام فرستادہ خدا ہستم من تصدیق می کنم تو ریت راکہ پیش از من نازل شد و مژدہ می دہم برائے آن فرستادہ راکہ بعد از من خواہد آمد، نام لو احمد است، پس چون احمد پیش ایشان بان نشان ہائے روشن تشریف آورد گھنہ این سحر نمایان است“ (۲)

حضرت عیسیٰ علیٰ مینا و علیہ السلام برائے آن آئندہ مژدہ داد، طریق شادی کردن ہم تعلیم فرمود برائے شیفتگان خود را، دربار گاہ الہی دست دعا دراز کرد، اے پروردگار زمین از آسمان ہم چیزے عطا کن تاکہ خوریم۔

قرآن حکیم این ہمہ حقیقت واقعہ را بیان فرموده، بشنوید و از این واقعہ طریق کردن شادی ہمہیا موزید :-

چون حواریان گفتند، اے عیسیٰ پسر مریم آیا پروردگار شما چنان خواهد کرد کہ از آسمان یک خوان نعمت برائے ما فرستد؟ --- گفت --- از خدا بجز سید اگر ایمان دارید --- گفتند --- ما خواہش می کنیم کہ از آن عذریم و دلہائے ما قرار گیرند و ما چشم خود بپنجم کہ شمار است گفتہ بودید و ماہر این گولہ شویم --- عیسیٰ پسر مریم التجا کرد :-

”اے اللہ! اے پروردگار ما! از آسمان برائے ما یک خوان بفرست تا آن برائے ما و برائے آئندگان و پیشینان ما عید گردد و از جانب تو نشان شود و ما از رزق بدہ و تو بہتر از ہمہ دہندگان روزی ہستی --- خداوند متعال فرمود --- من برائے شما این را ہر ستم“ (۱)

نگاہ کنید کہ چون خوان نعمت از آسمان نازل گردد آن عید شود برائے اہل زمان ہائے موجودہ و آئندہ، پس چرا عید نہ شود نزول اجلال آن جان نعمت برائے اہل زمان ہائے موجودہ و گذشتہ و آئندہ؟ --- بجوشید کہ رمز محبت عیسیٰ پسر مریم را الہمید۔

از بر پا کردن جشن عید منظور این است کہ برائے نعمت خداوند متعال شکر لوامی کنیم و برائے یک آن نعمت خدا را فراموش نہ کنیم و ہدف ما این باشد کہ خدا خداوند متعال را فراموش نہ کنیم چرا کہ از یاد کردن نعمت دہندہ نعمت یادی آید، ہمین است

نفسیات ہر بشر۔ ازین جا ست کہ خداوند متعال برائے یاد کردن نعمت ہائے لوبارہا حکم می دهد (۱)۔۔۔ پس جان نعمت رلیاد کردن حتماً لازم گردید۔۔۔ این رلیاد کردن سنت رب کریم است، سنت ہمہ پیغمبران است، سنت ہمہ فرشتگان است، سنت ہمہ مسلمانان است۔

پروردگار بزرگ خودی فرماید مبارہای شنویم، چرا نگاه نمی کنیم؟۔۔۔
 بشنوید بشنوید۔۔۔ بجوش ہوش بشنوید :

”بدون شک خداوند متعال و فرشتگان لودرودی رسانند بر آن پیغمبر، اے مومنان شما ہم درود و سلام برسانید، بدون شک کسیکہ ایذا دہند خدا و رسول رلد ایشان لعنت کرد خدا در دنیا و آخرت و خداوند متعال برائے ایشان عذاب ذلت فراہم کرده است“ (۲)

کسیکہ برائے درود و سلام آمادہ نیست، مستحق وعید شدید مسجد و کسیکہ برائے درود و سلام مستعد مسجد مورد این مژدہ جاوید مسجد :-

”آن ذات پاک است کہ درود رسانند بر شہو فرشتگان لو، شمار از تاریکی ہا طرف روشنی می آورند و لو مریبان است ر مسلمانان (۳)
 شما نگاه کردید کہ پروردگار بزرگ برائے یاد کنندگان محبوب خود ہم درود رساند و فرشتگان بے شمار لو ہم درود رسانند۔۔۔ برائے دانندہ ہمیں اشارہ کافیست ہر کہ محبت کند در یاد آوری محبوب خود شنیدن ذکر لولذت ہا محسوس می کند۔۔۔ باز ذکر کنندگان ہم الفت می گیرد۔۔۔ ایس شیوہ عشق و محبت است۔۔۔ و کسے کہ خلاف آن می کند لو پیکر ہمہ خود ہماے جہان می تواند شد ولی عاشق نتواند بود۔

(۱) قرآن حکیم، سورہ تہٰ آندہ، ۱۱، سورہ اکل عمران، ۱۰۳، سورہ اعراف، ۸۳، سورہ قاطر، ۳۰، فیہود فیہ

(۲) قرآن حکیم سورہ اعراب، ۵۶-۵۷ (۳) قرآن حکیم، سورہ اعراب، ۳۳

فرشتگان حکم فرمود، ہرگز در جائے برائے اختیار کردن مراسم و عادات یہود و نصاریٰ حکم نہ داد۔۔۔۔۔ ولی ماسری کشیم از حکم خداوند متعال و اعراض کردیم، ہواے نفس خود را پیرو شدیم۔۔۔۔۔ و مراسم و عادات بے شمار کفار و مشرکین و یہودی و نصاریٰ را اور عمل آوردیم و عمل کنندگان این طریق عجیب و غریب از نقادان ہم ہمہ سر پیکار مستعد و باوجود این ہمہ بدی ہا بہر ضد خود اصراری کنند مراسم یہود و نصاریٰ ترویج می دهند و بہر سنت بائے صلحاء امت زبان طعن دراز کرده قد غن می آورند، بوائے استماع امر معقول آمادہ نیستند۔۔۔۔۔ آیا تقاضائے ایمان ہمین است؟ نے نے تقاضائے ایمان این است کہ پیش حکم خداوند متعال سر خود را ننند و آنسرور عالم و عالمیان را یاد کنند، درود و سلام خوانند، مثل فرشتگان الہی و مسلمانان نیکوکار در صورت ایستادن و نشستن بہر طوریکہ ممکن باشد درود و سلام خوانند۔ تقاضائے ایمان ہمین است کہ ماد شستان اسلام را در اسلام دشمنی کمک نہ کنیم، عشق و محبت مصطفوی را حرز جان سازیم ہمین سرمایہ است کہ قزاقان جہان خواہش می کنند کہ از ما بہر گیرند۔ بخوشید کہ این سرمایہ محبت نبوی از دست مانہ رود و جان و دل این را از دستبرد زمانہ نگاہ داریم۔۔۔۔۔ خداوند متعال ہمہ دار و مددگار شہادا! آمین جہا سید المرسلین ﷺ

در این ضمن اشعار حضرت میرزا مظہر جان جانا نقشبندی مجددی را

اضافہ کنم بتقدیم آقائی پر فسورد کتر محمد مسعود احمد مدظلہ العالی۔

خدا در انتظار حمد مانیت	محمد چشم بر راہ شانیت
محمد ﷺ حامد حمد خدا بس	خدا مداح شان مصطفی بس
محمد از تومی خواہم خدا را	خدا یا از تو عشق مصطفی را

(از دیوان میرزا مظہر جان جانا معہ تریلزہ جواہر، مطبوعہ دہلی)